

zato se je rajši družil z menihi. Ker se je bal, da ga ne bi oče obdržal na dvoru, je skrivaj pobegnil z njimi. Našli so ga naposled na Sveti gori v ruskem samostanu. Menihi so bili baš pri jutrnjicah, ko so prišli Nemanjevi poslanci za Rastkom. V strahu, da ga odvedejo s seboj, je za Boga prosil menihe, naj ga sprejmo v samostan. Menihi so mu ugodili in mu nadeli samostansko ime Sava. Ostrigel si je lase in jih priložil posvetni obleki ter vse to po poslancih poslal očetu v znamenje, da za svet ne živi več. — Pozneje je prišel za njim v samostan in se pomenišil tudi njegov oče. — Na vzhodnem robu Svete gore sta z očetom, ki mu je bilo samostansko ime Simeon, sezidala hilendarski samostan. — Sveti Sava je mnogo pisal v starem srbskem jeziku, kakor so ga govorili v oni dobi. On je torej ustanovitelj prave srednjeveške srbske književnosti. Tudi srbsko cerkev je uredil in je sam postal prvi nadškof neodvisne srbske cerkve s sedežem v Žici. — Svojega brata Štefana je kot prvi srbski nadškof venčal za prvega srbskega kralja, ki se zato imenuje Štefan Prvovenčani. — Ko je bil vse uredil doma, se je hotel s potovanjem versko pokrepčati. Romal je dvakrat v Sveto deželo. Tudi v Egipt in Babilon je prišel. — Umril je leta 1236. v Trnovem, v tej stari bolgarski prestolnici. Njegovo truplo so prepeljali v Hercegovino v samostan Mileševo. Tu je počivalo 200 let. Potem so ga Turki prepeljali v Beograd in neki paša je na Vračaru, to

so brda nad Beogradom, sežgal njegove ostanke. — Spomin svetega Save živi še danes v narodu. On je zavetnik srbske šolske mladine. Posebno slave dan njegove smrti 27. januarja, ko praznujejo takozvane »Svetosavske besede«, kar smo že zgoraj omenili. — Državljane, ki imajo zasluge za književnost, umetnost in državno blaginjo, odlikuje naš kralj z redom svetega Save. — Sveti Sava je prosvetitelj in najzaslužnejši mož srbskega dela našega naroda. Njemu na slavo je ustanovil naš kralj posebne svetosavske ustanove, ki jih podeljuje vsako leto istega dne, kakor omenjeno zgoraj, najboljšim dijakom na naših vseučiliščih v Beogradu, Ljubljani in Zagrebu.

NOVOLETNE ŽELJE.

Prevod.

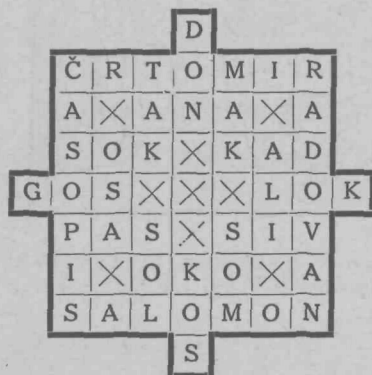
Gospod, pogled nam vodi,
da le lepoto zrel
Gospod, posluš nam bistri,
da Tvoj poziv ume!

Daj nežne, dobre roke
za bedo in bolest,
očuvaj nam korake
življenja spolzkih cest!

Naj k delu in dolžnosti
nam prožen bo korak,
naj dušo nam izpolni
radost in mir sladak!

Ivanka Kalinova.

Rešitev križalke v 4. številu.

Prav so jo rešili: Miro Vani, Ruše; Edo in Silva Mikoličeva, Sodražica; Marijan Prosen, Javornik; Ivan Černe, Bled-Rečica; Ivo Klemenčič, Pobrežje pri Mariboru; Ludvik Červ, Zg. Šiška; Tinko Janžek, Koprivnica (Hrv.); Nada Jurišičeva, Gradac (Bela Krajina); Milka Kajserjeva, Dravograd; Marjan Jerin, Sv. Lovrenc, p. Štore; Vidka, Danica in Branka Peterlinove, Ribnica (Dol.); Lidija Starihova, Vlada Smoletova, Kočevje; Anica Hacinova, Prevalje; Lida Cvetkova, Trebnje; Zlata Macarolova, Gor. Pirniče; Ruža in Stanka Dobravčevi, Radovljica; Dušan Radanović, Krško; Miloš Polič, Ptuj; Danica Herzogova, Srečko Zalokar, Celje; France Serganov, Hrastnik; Anica Steinerjeva, Žalec; Breda Kodermanova, Vida Kovačičeva, Maribor; Slavko Savnik, Kranj; Drago in Milenka Kunčeva, Peter in Jelica Štritofova, Janez Košak, Marko Grčar, Drago Pustišek, Dušan Otoničar, Ljubljana; Karlo Osterman, Darinka Ciglaričeva, Milica Mihajlovičeva, Beograd; Borut in Staša Furlanova, Trst; Marjan Romih, Cvetka Koželjeva, Slava Peterneljeva, Novo mesto; Pavla Hictalerjeva, Zvonko in Vladka Vrečkova, Stanislava Slomškova, Šoštanj. — Zastavico v podobah v 3. številu je tudi prav rešil Ladko Sever, Slovenjgradec. — Zadnjič najavljeno darilo je določil žreb Zlati Macarolovi v Gor. Pirničah, p. Medvode. — Danes razpisujemo: Rapé, Tisoč in ena noč.